

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Reconciliem-nos

Celebrem la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, com moltes esglésies i confessions cristianes d'arreu del món. És una setmana de pregària, és a dir, és sobretot un esdeveniment espiritual. Se celebra cada any del 18 al 25 de gener. Aquest dia s'escau la festa de la Conversió de sant Pau, fet que ens recorda que en el moviment ecumènic té una gran importància l'anomenat *ecumenisme espiritual*, que

sempre ha estat present en els esforços d'aproximació i d'estimació entre els cristians des de l'inici mateix del moviment ecumènic.

L'Exhortació apostòlica del papa Francesc *L'alegria de l'Evangeli* aporta el lema d'aquest any quan utilitza la cita: «Reconciliem-nos. L'amor de Crist ens hi empeny» (número 9). Amb aquest text de la Sagrada Escripura (2Co 5,14), entès en el context de tot el

cinquè capítol de la segona Carta als cristians de Corint, es va formular el tema per a la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians 2017. El text bíblic subratlla que la reconciliació és un do de Déu destinat a tota la creació.

En un altre document apostòlic recent, la seva carta *La miserable i la misericòrdia*, el Sant Pare esmenta la reconciliació referint-se a la necessitat que aquest sacrament «torni a trobar el seu lloc central en la vida cristiana; per això es requereixen sacerdots que posin la seva vida al servei del "ministeri de la reconciliació" (2Co 5,18), perquè a ningú que s'hagi penedit sincerament se l'impedeixi accedir a l'amor del Pare, que espera el seu retorn, i s'ofereixi a tothom la possibilitat d'experimentar la força alliberadora del perdó».

Aquests dies ressonen profundament en el nostre cor les paraules de la pregària de Jesús en el Cenacle: «Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu, que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat.»

En el Concili Vaticà II, l'Església catòlica es va comprometre a treballar per la unitat de tots els creients en Crist «en la professió d'una sola fe, en la celebració comuna del culte i en la concòrdia fraterna de la família dels fills de Déu». Des d'aleshores s'ha avançat força. S'han de reconèixer com un signe d'esperança els passos que s'han fet i s'estan fent en el camí ecumènic.

Vull donar gràcies a Déu per l'esforç de tants germans de diferents comunitats eclesials que no s'han resignat a la divisió sinó que mantenen viva l'esperança de la reconciliació entre tots els qui creuen en l'únic Senyor.

Els cristians serem testimonis creïbles de la misericòrdia en la mesura que el perdó, la renovació i la reconciliació siguin una experiència quotidiana entre nosaltres. Junts podem anunciar i manifestar de manera concreta i amb alegria la misericòrdia de Déu, defensant i servint la dignitat de les persones. Sense aquest servei al món i amb el món, la fe cristiana seria incompleta.

ACTUALITAT

L'arquebisbe de Barcelona presenta un nou llibre sobre *Amoris Laetitia*

El P. Francesc Riu, salesià, ha presentat un llibre que ens apropa la darrera exhortació apostòlica del papa Francesc dedicada a la família. Mons. Joan Josep Omella, autor del pròleg del llibre, n'ha presidit la presentació al Palau Episcopal. El propòsit d'aquesta obra (editada pel Grup Edebé) de nou capítols dividits en tres volums és facilitar la comprensió i la lectura del document del Sant Pare. A partir de destacats, imatges i gràfics, l'autor ha compilat

el contingut de l'exhortació que arriba al lector d'una manera més atractiva que facilita la reflexió i el debat sobre els temes que tracta, i posa de relleu la família com a cèl·lula bàsica de la societat.

Per a l'elaboració del contingut l'autor ha comptat amb l'aportació de matrimonis, parelles i experts en teologia moral. Seguint la línia de l'adaptació de la *Laudato Si'* que ell mateix va publicar l'any passat, els destinataris principals tornen a ser els jo-

ves, però també els matrimonis ja consolidats, els educadors de les escoles catòliques i els religiosos de la pastoral familiar.

ENTREVISTA

Estat i religions

DANIEL GAMPER

La Fundació Joan Maragall va organitzar a final de novembre el simposi «Estat i religions i la seva relació en les democràcies pluralistes actuals», en col·laboració amb el Palau Macaya de Barcelona. Van analitzar l'eclosió del pluralisme religiós en les societats democràtiques actuals i es van preguntar quin és el paper que correspon a la religió en les societats europees contemporànies. El professor de filosofia moral i política a la UAB Daniel Gamper va coordinar el simposi.

Quines conclusions vàreu treure?

Les idees bàsiques són la centralitat de la llibertat de consciència i religiosa, i la interculturalitat. Els nostres sistemes normatius estan estructurats entorn de la igualtat i la llibertat. En concret, la llibertat de consciència imposa obligacions a les institucions, en especial quan aquestes veuen modificada la seva composició i es fan diverses. Aquesta situació s'ha d'afrontar a través del coneixement recíproc, que condueix a una forma de respecte informada; en això consisteix la interculturalitat. Les solucions no interculturals corren el perill d'estereotipar la religió (multiculturalisme) o de limitar la llibertat religiosa (laïcisme).

Per tant, la interculturalitat és la via...

La interculturalitat s'ofereix com a via per mitjà de la qual es reforça el teixit social del territori a través d'una comunicació oberta entre els ciutadans que intercanvien les seves perspectives recíprocament.

La laïcitat és la solució?

Atès que les institucions han de reaccionar davant la diversitat, cal que tinguin algun model de relació amb les confessions. El model de la laïcitat en si mateix es basa en la igualtat dels ciutadans i el respecte a la llibertat de consciència i religiosa en un marc de separació Estat/esglésies.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Agafats de la mà

Era el darrer dia de l'any, cap a dos quarts de set de la tarda. La capella del Santíssim estava quasi deserta: dues persones d'edat madura i una tercera més jove esperaven per confessar-se. Entren un noi i una noia, vora els vint anys. Van agafats de la mà. Discretament se situen en un banc a prop del sagrari. El noi s'agenolla, la noia s'asseu al costat. Passats uns minuts, la noia apropa el mòbil al noi, que continua amb l'actitud de pregària. Tot fa pensar que a la pantalla il·luminada hi ha una pregària que fan servir en aquestes ocasions o un text convingut de reflexió. Preguen una bona estona i, abans de marxar, ho fan agafats de la mà.

Per la naturalitat, tot fa pensar que aquesta estona de pregària no és cap novetat, sinó habitual, que forma part de la seva relació. És bo que sigui així perquè els cristians som cridats a viure els diversos moments de la nostra vida i les seves etapes també a la llum de la fe. Convidats a pregar en qualsevol situació i moment, cercant la proximitat de Déu, l'harmonia interior que ens dóna a cadascú i l'harmonia amb els altres, en aquest cas entre la parella. Aquest noi i aquesta noia han iniciat un camí d'amor que, mitjançant la pregària, els porta a la

presència volguda de Déu que el segella i l'enforteix.

El camí que estan fent és camí d'aprenentatge. Han d'aprendre a renovar la seva fidelitat, mantenint la paraula d'amor donada a l'altre, aprendre a compartir el que cadascú aporta, el que els és comú i aprendre a perdonar-se mútuament i a respectar el que els separa. Estimar-se amb amor delicat que els ensenyi a viure la complementarietat i l'ajuda mútua. «La seva amistat procura un noble goig, el seu treball porta una riquesa inestroncable, tenir-hi tracte freqüent fa ser entenimentat [...] Per això anava d'ací d'allà cercant de fer-la esposa meva» (Sv 7,18).

Sortiren de la capella agafats de la mà, com havien entrat. Agafar-se de la mà, caminar junts, compassant el pas, sentint la força i l'afecte de la persona estimada, i confiant-hi plenament. La parella seguirà el seu camí, segons la voluntat de Déu i la resposta que donin a les seves crides. Tant de bo la pregària personal i conjunta els porti a lloar Déu i a demanar perdó quan convingui. «Beneix el Senyor, el teu Déu, en tot moment. Demana-li que adreci els teus camins perquè tot el que decideixis i empenguis arribi a bon terme» (Tb 4,19).

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

«Pero no han robado mi música»

El maestro Figueredo tocaba el arpa de maravilla. En el llano de Colombia no se celebraba fiesta alguna sin que él y su arpa acudiesen. Él iba encima de una mula y sobre otra mula llevaba su gran arpa. Un día se dirigían a un pueblo para alegrar una boda con su música.

Unos ladrones le asaltaron, hirieron de gravedad. Al día siguiente, una persona que pasaba por allí vio un hombre tumbado en el camino. Se acercó y vio que estaba malherido, más muerto que vivo. Lo auxilió como pudo. Entonces, el músico, con un hilo de voz, dijo al buen samaritano:

—«Se han llevado las mulas. También se han llevado el arpa...» Siguió un silencio. Tomando aliento primero... sonrió, y después... se echó a reír. Con voz audible, dijo:

—«¡Pero, lo que **no se han llevado**, lo que **no han podido robarme** es... **mi música!**»

—**Nadie** podrá robarnos nuestra buena música: el bien hecho, las virtudes adquiridas, el don de la fe y del amor.

—**Nadie** podrá quitarnos la esperanza, ni el haber cumplido y aceptado la voluntad de Dios.

—**Nadie** podrá robarnos el gran tesoro de nuestra espiritualidad cristiana, que tiene la capacidad—en momentos cruciales de la vida— de darnos la paz interior y hacernos primero sonreír y después reír.

¿Sabía Figueredo que la bella imagen, imponente del Cristo crucificado que hay en la capilla del Castillo de Javier... sonríe, ¿ríe? ¡La mejor música!

Lectures de la missa diària i santoral

23. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [He 9,15.24-28 / Sl 97 / Mc 3,22-30]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. Sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu. Sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. □ Dimarts [He 10,1-10 / Sl 39 / Mc 3,31-35]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors. Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

25. □ Dimecres [Ac 22,3-16 (o bé: Ac 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc. Sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. □ Dijous [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / Sl 95 / Mc 4,21-25]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I). Santa Paula (o Pola), viuda, deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

27. ■ Divendres [He 10,32-39 / Sl 36 / Mc 4,26-34]. Santa Àngela Mèrici (1470-1540), vg., fund. ursulines (Brèscia, 1535). Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre 1840 - Gilet, València 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ). Sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

28. □ Dissabte [He 11,1-2.8-19 / Sl: Lc 1,69-70.71-73.74-75 / Mc 4,35-41]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolsa de Llenguadoc. Sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leònides, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família.

29. ■ † Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [So 2,3;3,12-13 / Sl 145 / 1Co 1,26-31 / Mt 5,1-12a]. Sant Pere Nolasco (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM). Sant Valeri o Valer, bisbe de Saragossa i mr. (s. IV), venerat a Roda d'Isàvena. Beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa 1836-1909), prev., fund. dels Operaris diocesans (OD). Sant Sulpici Sever, bisbe; sant Julià, bisbe de Toledo; beata Arcàngela Giralani, vg. carmelitana.

DIUMENGE III DE DURANT L'ANY

COMENTARI

P. JAUME SIDERA
claretia**Lectura del llibre d'Isaïes** (Is 8,23b-9,3)

En temps passat, el Senyor humilià el país de Zabulón i de Neftalí, però a la fi dels temps enaltirà el camí del Mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans. El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa; s'alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els vencedors quan reparteixen el botí. Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duïa a l'espall i l'agulló del qui l'arriava; tot ho heu trossejat com al dia de Madián.

Salm responsorial (26)R. *El Senyor m'il·lumina i em salva.*

El Senyor m'il·lumina i em salva, / ¿qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / ¿qui em pot esfereir? R.

Una cosa he demanat al Senyor, / i la desitjo amb tota l'ànima: / poder viure a la casa del Senyor / i vetllar pel seu temple. R.

N'estic cert, fruitaré en la vida eterna / de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! / Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi. / Espera en el Senyor! R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,10-13.17)

Germans, pel nom de Jesucrist, el nostre Senyor, us demano que aneu d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres; estigueu ben units en una sola manera de pensar i en un sol parer. Perquè alguns de la casa de Cloa m'han parlat de les desavinences que hi ha entre vosaltres. Vull dir que cadascú de vosaltres afirma: «Jo sóc partidari de Pau», «doncs jo, d'Apol·ló», «jo, de Quefes», «jo, de Crist». ¿Com és això? ¿El Crist està dividit? ¿És que Pau ha estat crucificat per vosaltres o heu estat batejats en el nom de Pau? Crist no m'ha enviat a batejar, sinó a anunciar l'evangeli, i a fer-ho sense recórrer a un llenguatge de savis, perquè la creu de Crist no perdi el seu valor.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 4,12-23)

Quan Jesús sentí a dir que Joan havia estat empresonat, se'n tornà a Galilea, però no anà a viure a Natzaret, sinó a Cafar-Naúm, vora el llac, a la regió de Zabulón i de Neftalí, perquè s'havia de complir allò que anunciava el profeta Isaïes: «País de Zabulón i de Neftalí, camí del mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans: El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós». Des d'aquell temps Jesús començà a predicar així: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop».

Tot vorejant el llac de Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors, i els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes». Immediatament abandonaren les xarxes i se'n anaren amb ell. Més enllà veié altres dos germans, Jaume i Joan, fills de Zebedeu. Eren a la barca amb el seu pare, repassant les xarxes, i Jesús els cridà. Ells abandonaren immediatament la barca i el pare, i se'n anaren amb ell. I anava per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la Bona Nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia.

Lectura del libro de Isaías (Is 8,23b-9,3)

En otro tiempo, humilló el Señor la tierra de Zabulón y la tierra de Neftalí, pero luego ha llenado de gloria el camino del mar, el otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que caminaba en tinieblas vio una luz grande; habitaba en tierra y sombras de muerte, y una luz les brilló. Acreciste la alegría, aumentaste el gozo; se gozan en tu presencia, como gozan al segar, como se alegran al repartirse el botín. Porque la vara del opresor, el yugo de su carga, el bastón de su hombro, los quebrantaste como el día de Madián.

Salmo responsorial (26)R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Una cosa pido al Señor, / eso buscaré: / habitar en la casa del Señor / por los días de mi vida; / gozar de la dulzura del Señor, / contemplando su templo. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,10-13.17)

Os ruego, hermanos, en nombre de nuestro Señor Jesucristo, que digáis todos lo mismo y que no haya divisiones entre vosotros.

Estad bien unidos con un mismo pensar y un mismo sentir. Pues, hermanos, me he enterado por los de Cloe de que hay discordias entre vosotros. Y os digo esto porque cada cual anda diciendo: «Yo soy de Pablo, yo soy de Apolo, yo soy de Cefas, yo soy de Cristo». ¿Está dividido Cristo? ¿Fue crucificado Pablo por vosotros? ¿Fuisteis bautizados en nombre de Pablo? Pues no me envió Cristo a bautizar, sino a anunciar el Evangelio, y no con sabiduría de palabras, para no hacer ineficaz la cruz de Cristo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,12-23)

Al enterarse Jesús de que habían arrestado a Juan se retiró a Galilea. Dejando Nazaret se estableció en Cafarnaún, junto al mar, en el territorio de Zabulón y Neftalí, para que se cumpliera lo dicho por medio del profeta Isaías: «Tierra de Zabulón y tierra de Neftalí, camino del mar, al otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que habitaba en tinieblas vio una luz grande; a los que habitaban en tierra y sombras de muerte, una luz les brilló». Desde entonces comenzó Jesús a predicar diciendo: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos».

Paseando junto al mar de Galilea vio a dos hermanos, a Simón, llamado Pedro, y a Andrés, que estaban echando la red en el mar, pues eran pescadores. Les dijo: «Venid en pos de mí y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Y pasando adelante vio a otros dos hermanos, a Santiago, hijo de Zebedeo, y a Juan, su hermano, que estaban en la barca repasando las redes con Zebedeo, su padre, y los llamó. Inmediatamente dejaron la barca y a su padre y lo siguieron. Jesús recorría toda Galilea enseñando en sus sinagogas, proclamando el evangelio del reino y curando toda enfermedad y toda dolencia en el pueblo.

Que tots siguin u

Jesús comença la seva missió realitzant la profecia d'Isaïes: «El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum». A Galilea, a la perifèria d'Israel, lluny del centre religiós i polític de Jerusalem, Jesús proclama un missatge breu i entenedor: «Convertiu-vos», canviu de mentalitat, canviu de vida i disposeu-vos a acollir la bona nova. Perquè Déu es disposa a intervenir en la història d'una manera nova, trencadora.

Jesús va per feina. Com que tot sol no pot ni vol acomplir la missió que té encomanada, busca col·laboradors. Els busca no pas entre els intel·lectuals, els rics, els influents en política o religió, sinó entre els pescadors de l'estany de Galilea, que es guanyen la vida bo i arriscant-la pescant: «Us faré pescadors d'homes». I segueixen Jesús. D'entrada, Pere posa la barca i casa seva a disposició de Jesús. La casa i la barca de Pere són des d'ara la barca i la casa de Jesús.

Jesús compta amb nosaltres per escampar el seu missatge. Potser no hi pensem gaire. Tampoc hi pensaven Pere i els seus socis. Però quan senten la invitació de Jesús hi responen generosament seguint-lo.

El papa Francesc ens crida a moure'ns cap a la perifèria; vers els nostres germans que no practiquen o que s'han allunyat de la comunitat o que van fent la viu-viu, sense gaire inquietud espiritual... Com a cristians som llum i hem d'il·luminar. És el que Jesús féu i ens demana...

En aquest octavari per la unió dels cristians, pensem que tots tenim un sol i mateix Crist. No podem viure desunits o enfrontats com alguns cristians de Corint: jo sóc de Pere, jo sóc de Pau, jo d'Apol·ló... Jo sóc progre, aquell és carca, el de més enllà és... ¿És que Crist està dividit? Anem amb compte i fem nostra la pregària de Jesús: «Que tots siguin u», i així el món creurà, Pare, que Tu m'has enviat...

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Dijous 26 de gener. Participació en la reunió ordinària de la Congregació per als Bisbes al Vaticà.

Actes i conferències

Festivitat de Sant Francesc de Sales. Dia 24 de gener, amb motiu de la festivitat del patró dels periodistes i escriptors, missa celebrada pel bisbe auxiliar, Sebastià Taltavull, a la pquia. de St. Francesc de Sales (pg. de Sant Joan, 90).

Hospitalitat de la M. D. de Lourdes de Barcelona, St. Feliu de Ll. i Terrassa. Dia 26 de gener (19 h), missa de difunts, a la parròquia de Lourdes de Barcelona (c/ Fonthonrada, 33).

Renovació Carismàtica Catòlica en l'Esperit, de Catalunya. Dies 28 i 29 de gener, trobada anual. Lloc: Martí Codolar (av. Cardenal Vidal i Barraquer, 15). Predicador: Fra Gonzalo, OFM Conv. Lema: «No sufoqueu l'Esperit (1Ts 5,19)». Hi sou tots convidats! Info: t. 655 805 234 (Elpidio), i www.renovacio.cat.

XXIII Cicle de Música per la solidaritat. Dissabte 28 de gener (20 h), Con-

cert n. 1, Coral Capella Francesa, dir. Cecília Velázquez, Polifonia del Segle d'Or, la música a l'obra de Cervantes. Obres del *Llibre Vermell de Montserrat*, Tomás Luis de Victoria, Juan del Encina, etc. i anònims s. XV-XVII. A la parròquia de Santa M. del Remei (pl. de la Concòrdia, 1). Aportació solidària: 6 euros. Organitza Per l'altre cor cremat de Barcelona-Ajut al quart món.

Conversa amb Mònica Terribas, periodista. Dijous 26 de gener (20 h), organitzada pels frares caputxins de Catalunya (c/ Riera de Sant Miquel, 1 bis).

4a Jornada d'Apostolat Seglar de Catalunya. Serà el proper 28 de gener al Seminari Conciliar (c/ Diputació 231, Barcelona), convocada per la Comissió Interdiocesana d'Apostolat Seglar de Catalunya (CIAS). Enguany el tema és «Comunitats laicals i comunió diocesana». Dirigida a responsables de moviments, associacions, centres, entitats i representants i consiliaris dels grups, vol ser un espai de trobada i diàleg per reflexionar, celebrar i enfortir la xarxa laical.

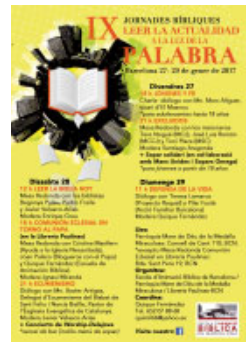
«Set diumenges de Sant Josep». Tots els diumenges des del 29 de gener al 12 de març d'enguany, ambdós inclosos, a les 19 h, al Santuari de Sant Jo-

sep de la Muntanya, a Barcelona. Predicats per Mn. Marcos Aceituno, prevere de la diòcesi de Terrassa.

Concert solidari en favor dels Centres oberts de Càritas Diocesana de Barcelona. Avui 22 de gener (17.30 h), a càrrec de la Societat Bach i la parròquia de Sant Miquel dels Sants (c/ Escorial, 163) i en favor d'aquests espais educatius que ofereixen acompanyament i suport a menors que viuen situacions de vulnerabilitat i a les seves famílies. Aportació voluntària. Consta de dues parts: I) el Quartet Veus del Pirineu dirigit per Ramon Vilar oferirà uns cànctics gregorians i de polifonia per a petit cor. II) la Coral Sant Jordi dirigida per Oriol Castanyer interpretarà unes estampes polifòniques per a cor de cambra.

Amics de Sant Francesc. Dijous 26 de gener (20-21 h), trobada amb el tema: Una aproximació a Mn. Cinto Verdaguier, per Jordi Roig. Als Franciscans del c/ Santaló, 80.

Jornadas Bíblicas. «Leer la actualidad a la luz de la palabra». Del viernes 27 (tarde) al domingo 29 de enero (mañana). Temas: Jóvenes y fe, excluidos, comunión eclesial en torno al Papa, ecu-

menismo, defensa de la vida. Organizadas por la Escola d'Animació Bíblica, a la pquia. de la M.D. Medalla Miraculosa y Lib. Paulinas. Info: Quique Fernández, tel. 652 078 868, quimil66@yahoo.es

Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Dijous 2 de febrer, festa litúrgica de la presentació del Senyor. Celebració d'una missa a les 19 h a la catedral de Barcelona.

Pelegrinatges

Audiència Papal a Roma més visita a Assis. Del 14 al 17 de març. Per a més informació i inscripcions: Ruth Travel, t. 934 673 244, info@ruthtravel.es, www.ruthtravel.es

Viatge «Per descobrir l'art medieval català a Nova York i molt més...». Del 9 al 14 de març de 2017, organitzat pel Museu Episcopal de Vic. Per a més informació i inscripcions: Ruth Travel, t. 934 673 244, info@ruthtravel.es, www.ruthtravel.es

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Reconciliémonos

Estamos celebrando la Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos, como muchas iglesias y confesiones cristianas de todo el mundo. Es una semana de oración, es decir, es sobre todo un acontecimiento espiritual. Se celebra cada año del 18 al 25 de enero. Este día conmemoramos la fiesta de la Conversión de san Pablo, hecho que nos recuerda que en el movimiento ecuménico tiene una gran importancia lo que denominamos *ecumenismo espiritual*, que ha estado siempre presente en los esfuerzos de aproximación y de estimación entre los cristianos desde el mismo inicio del movimiento ecuménico.

La Exhortación apostólica del papa Francisco *La alegría del Evangelio* aporta el lema de este año al utilizar la cita: «El amor de Cristo nos apremia» (número 9). Con este texto de la Sagrada Escritura (2Co 5,14), tomado en el contexto de todo el quinto capítulo de la segunda Carta a los Corintios, se formuló el tema para la Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos 2017.

El texto bíblico subraya que la reconciliación es un don de Dios destinado a toda la creación. En otro documento apostólico, su reciente carta *La misericordia y la miserable*, el Sumo Pontífice menciona la reconciliación refiriéndose a la necesidad de

que este sacramento «vuelva a encontrar su puesto central en la vida cristiana; por eso se requieren sacerdotes que pongan su vida al servicio del “ministerio de la reconciliación” (2Co 5,18), para que a nadie que se haya arrepentido sinceramente se le impida acceder al amor del Padre, que espera su retorno, y se ofrezca a todos la posibilidad de experimentar la fuerza liberadora del perdón».

Estos días resuenan profundamente en nuestro corazón las palabras de la oración de Jesús en el Cenáculo: «Que todos sean uno, como tú, Padre, en mí y yo en ti, que también ellos estén en nosotros, para que el mundo crea que tú me has enviado.»

En el Concilio Vaticano II, la Iglesia católica se comprometió a trabajar por la unidad de todos los creyentes en Cristo «en la profesión de una sola

fe, en la celebración común del culto y en la concordia fraterna de la familia de los hijos de Dios». Desde entonces se ha avanzado considerablemente. Cabe reconocer como un signo de esperanza los pasos que se han dado y se están dando en el camino ecuménico.

Quiero dar gracias a Dios por el esfuerzo de tantos hermanos de diferentes comunidades eclesiales que no se han resignado a la división sino que mantienen viva la esperanza de la reconciliación entre todos los que creen en el único Señor. Los cristianos seremos testigos creíbles de la misericordia en la medida que el perdón, la renovación y la reconciliación sean una experiencia cotidiana entre nosotros. Juntos podemos anunciar y manifestar de manera concreta y con alegría la misericordia de Dios, defendiendo y sirviendo la dignidad de las personas. Sin este servicio al mundo y con el mundo, la fe cristiana sería incompleta.